

Sygn. akt V U 723/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 9 października 2018 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Regina Stępień

Sygn. akt V U 723/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 października 2018r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy E. K. prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu podał, że wnioskodawca nie ma prawa do świadczenia, ponieważ nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w decyzji nie wskazał, jakich okresów pracy w szczególnych warunkach wnioskodawcy nie uwzględnił. Podał jedynie, iż oświadczenia byłych pracowników firmy (...) w C. nie stanowią środka dowodowego w sprawie uznawania okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od tej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca E. K., żądając jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury. Wnosił o zaliczenia do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w firmie (...).

Uzupełniając odwołanie wskazał, iż domaga się uznania okresy pracy w szczególnych warunkach w Państwowych Zakładach (...)we W. od 21 czerwca 1974r. do 30 września 1985r. oraz w Fabryce (...) w C., przekształconej następnie w (...) S.A. od 2 października 1985r. do 30 kwietnia 1994r. na wydziale obróbki cieplnej.

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca E. K. urodził się (...) Z dniem (...) ukończył 60 lat.

W dniu 12 września 2018r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał 23 lata, 9 miesięcy i 23 dni okresów składkowych, 7 miesięcy i 23 dni okresów nieskładkowych oraz 4 lata, 2 miesiące i 1 dzień okresów uzupełniających. Łącznie jest to staż w wymiarze 25 lat.

Przystąpił do OFE, ale (w dniu 10 września 2018r.) złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych w OFE na dochody budżetu państwa.

/bezsporne/.

E. K. był zatrudniony:

1) w Kombinacie (...) w pełnym wymiarze czasu pracy od 21 czerwca 1974r. do 30 września 1985r., w tym w dziale metalurgicznym na stanowiskach:

- stażysty od 21 czerwca do 21 grudnia 1974r.
- referenta technicznego – od 22 grudnia 1974r. do 31 grudnia 1978r.
- starszego referenta technicznego – od 1 stycznia 1979r. do 31 lipca 1981r.
- metalurga i specjalisty metalurga – od 1 sierpnia 1981r. do 30 września 1985r.

Wnioskodawca przez okres pierwszych 3 miesięcy na stanowisku referenta technicznego odbywał staż. Zapoznawał się z pracą hartowni (na wydziale metalurgicznym) Przyglądał się pracy hartowników, pomagał im. Potem kiedy został referentem technicznym starszym referentem technicznym, metalurgiem i specjalistą metalurgiem – na wydziale obróbki cieplnej – bezpośrednio nadzorował i kontrolował procesy technologiczne oraz prace hartowników przy obróbce cieplnej, odbierał gotowe elementy, opracowywał nowe technologie. Prace takie tzn. nadzór technologiczny wykonywał na każdym z tych stanowisk pracy, zakres obowiązków na nich był praktycznie taki sam, a różne nazwy stanowisk powierzanych wnioskodawcy wynikały ze zmian schematu organizacyjnego i zwiększania mu wraz ze stażem stawek zaszeregowania. Zawsze były to stanowiska samodzielne.

Kombinat (...) był zakładem produkującym części zamienne dla przemysłu włókienniczego, obrabiarki, silniki do łodzi, pompy przędzalnicze, silniki samolotowe i elementy układów hydraulicznych.

2) w Fabryce (...) C. w pełnym wymiarze czasu pracy od 3 października 1985r. do 28 lutego 1999r. , w tym na stanowiskach:

- starszego mistrza obróbki cieplnej na wydziale łańcuchów – od 3 października 1985r. do 30 września 1990r.
- zastępcy kierownika wydziału P-4 (łańcuchów) – od 1 października 1990r. do 31 maja 1992r.
- kierownika oddziału obróbki cieplnej – od 1 czerwca 1992r. do 30 kwietnia 1994r.
- dyrektora przedsiębiorstwa – od 1 maja 1994r. do 30 września 1997r.
- prezesa zarządu – od 1 października 1997r. do 28 lutego 1999r.

Na stanowisku starszego mistrza na wydziale obróbki cieplnej pracował przy hartowaniu i obróbce elementów metalowych ze stali do łańcuchów napędowych. Podlegał bezpośrednio kierownikowi wydziału P-4. Zakres jego działania jako mistrza stanowiły wszystkie zadania techniczne, organizacyjne i ekonomiczne wynikające z planów lub poleceń otrzymywanych od bezpośredniego zwierzchnika (kierownika obróbki cieplnej). Do jego obowiązków należało przede wszystkim organizowanie i kierowanie pracą pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy obróbce cieplnej, organizowanie i kontrolowanie stanowisk pracy, przygotowanie frontu robót, pilnowanie przestrzegania instrukcji technologicznych, systematyczne szkolenie w zakresie metod pracy i kontrola jakości jej wykonania, nadzorowanie przez pracowników bezpiecznych metod pracy, przestrzegania przepisów bhp, prawidłowego posługiwania się sprzętem ochronnym i zabezpieczającym.

Na stanowisku zastępcy kierownika (...) wykonywał takie same prace jak na stanowisku kierownika obróbki cieplnej. Na obu trych stanowiskach podlegał kierownikowi oddziału łańcuchów ds. produkcji. Do jego zasadniczych obowiązków należał nadzór nad stacją zgazowania propanu wraz z rozprężalnią i instalacjami, rozprężalnią amoniaku wraz z instalacjami, magazynem olejów hartowniczych, urządzeniami technologicznymi do obróbki cieplnej i urządzeniami pomocniczymi, halą oddziału obróbki cieplnej. Miał obowiązek organizowania pracy zespołu pracowników w sposób zapewniający należyte wykorzystanie maszyn i urządzeń i planowe i terminowe wykonanie zadań, organizowania i kontroli stanowisk pracy, przygotowania frontu robót zgodnie z dokumentacją techniczną oraz instruowania pracowników o sposobie wykonania zadań, opracowywania i archiwowania skróconej dokumentacji technologicznej, dobierania parametrów procesów obróbki cieplnej, prowadzenia prób technologicznych, analizy i archiwowania wyników w zakresie obróbki cieplnej, dbałość o terminową i wysoką jakość wykonywanych zadań poprzez przestrzeganie instrukcji technologicznych, nadzorowanie prawidłowości obsługi, eksploatacji, konserwacji wszystkich maszyn, urządzeń, narzędzi pracy przez podległych pracowników, organizowanie doraźnych remontów w przypadkach awarii maszyn i urządzeń, pilnowanie planowego i prawidłowego wykonania remontów i napraw przez służby utrzymania ruchu, nadzorowanie przez pracowników bezpiecznych metod pracy, przestrzegania przepisów bhp, prawidłowego posługiwania się sprzętem ochronnym i zabezpieczającym. Poza tym rozliczanie, rejestrowanie i analiza zużycia wszystkich czynników energetycznych, negocjowanie z dostawcami czynników energetycznych najkorzystniejszych warunków dostaw. Kontrola pracy wszystkich urządzeń podległych dozorowi technicznemu.

Dział (...) (produkcji łańcuchów) dzielił się 4 działy: obróbki skrawaniem, obróbki ściernej, obróbki cieplnej i montażu łańcuchów oraz dział remontów. Tymi działami kierował kierownik (...). Miał on swego zastępcę, ponadto podlegali mu starsi mistrzowie i mistrzowie. W dziale obróbki cieplnej wykonywało się prace hartownicze w piecach hartowniczych elementów metalowych wykonanych w zakładzie.

Dział obróbki cieplnej był jedynym wyodrębnionym działem wydziału P-4 tj. działu produkcji łańcuchów. Pozostała część wydziału (...) zajmowała się produkcją łańcuchów. Kierownik (...) miał swoich zastępców, w postaci mistrzów i starszych mistrzów, którzy bezpośrednio kierowali pracami każdej zmiany, zlecali każdej brygadzie (było ich 3 i liczyły od 4 do 5 osób) określone prace, którymi kierowali brygadziści. Sam kierownik pracował na jednej zmianie. .

/ dowody:

- akta kapitału pocz.: kopia św. pracy z 30.09.1985r.

- akta osobowe wnioskodawcy:

1) z (...): umowy o pracę k.69, , karty zmian personalnych k.10-23, podanie o rozwiązanie umowy o pracę k.25 świadectwo pracy k.26

2) z (...): umowy o pracę, angaże k.60, 82, 85, 91-100, 104, powołanie na stanowisko dyrektora k.66, zakresy obowiązków: kierownika oddziału obróbki cieplnej k.70-74, karta służb k.75-80, wnioski o przeniesienie k.84, opinia k.108

- zeznania świadków: (e-protokół z 5.06.2019r. k.45-47): W. B., 00:24:02-00:33:55, M. K. 00:33:55- 00:42:28, W. Ł. 00:42:28-01:02:18-01:12:10, W. R. 01:12:10-01:25:12

(e-protokół z 20.11.2019) – J. J. 00:07:20-00:23:56, J. K. 00:23:56, J. S. 00:23:56-00:44:40, Z. T. 00:44:40-00:54:14

- wyjaśnienia wnioskodawcy: (e-protokół jw.) 00:54:14- 01:10:20/.

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawcy jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 pkt 2 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy- w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Stosownie do art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przy czym, zgodnie z §. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. z 1983 r., Nr. 10, poz. 49) okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Przewidziane w § 22 powołanego rozporządzenia ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych, wnioskodawca może udowadniać okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

W sprawie bezspornym był fakt iż wnioskodawca osiągnął wiek emerytalny, tj. 60 lat, na dzień 01 stycznia 1999r. posiadał wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Na dzień złożenia wniosku o emeryturę złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych w OFE na dochody budżetu państwa.

Sporną kwestią, wymagają ustalenia było to, czy wnioskodawca posiada nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ustalając stan faktyczny w sprawie, sąd oparł się przede wszystkim na dokumentach zgromadzonych w aktach osobowych wnioskodawcy z obu zakładów – szczególnie umowach o pracę, zakresach czynności, angażach. Dokumenty te bowiem obiektywnie i jednoznacznie wskazują na charakter pracy wnioskodawcy w okresie jego zatrudnienia w tych zakładach. Istotne przy tym były zeznania świadków pracujących z wnioskodawcą w (...): J. K., J. S. i Z. T., oraz w (...): W. B., M. K., W. Ł., B. M., W. R. a nadto wyjaśnienia wnioskodawcy.

Na podstawie przedstawionego materiału dowodowego, sąd podzielił stanowisko organu rentowego w tym zakresie, że wnioskodawca nie a 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w wykazie A, w dziale XIV - „Prace różne”, w pkt 24 wymienia jako pracę w szczególnych warunkach - kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. W orzecznictwie przyjmuje się, że uznanie czynności ogólnie pojętej kontroli oraz dozoru inżynieryjno-technicznego za pracę w szczególnych warunkach zależy od spełnienia łącznie dwóch przesłanek. Po pierwsze - dozór ten musi być sprawowany na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie A, co jednocześnie nie wyklucza możliwości zatrudnienia na takim oddziale osoby niewykonywającej prac w warunkach szczególnych, jednakże dominować powinni pracownicy zajmujący stanowiska objęte wykazem A. Po drugie - dozór ten musi być dozorem inżynieryjno-technicznym, czyli dozorem specjalistycznym, a nie „zwykłym” dozorem wykonywanym w ramach pracowniczego podporządkowania kierownictwu pracodawcy oraz musi być sprawowany bezpośrednio, tj. osobiście, w konkretnym środowisku pracy odznaczającym się występowaniem warunków szczególnych. Tylko takie sprawowanie kontroli - nadzoru jest pracą wykonywaną w warunkach bezpośrednio narażających na szkodliwe dla zdrowia czynniki, ujętą w punkcie 24 Działu XIV wykazu A ww. rozporządzenia (por. wyrok SN z 2 października 2013r., II UK 69/13 oraz wyrok SN z 3 grudnia 2013r., I UK 184/13). Jeśli nadzór spełnia te dwa warunki, a nadto wykonywany jest stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku związanym z określoną w wykazie kontrolą lub dozorem inżynieryjno-technicznym, to okres wykonywania tej pracy jest okresem uzasadniającym prawo do świadczeń na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu, niezależnie od tego ile czasu pracownik poświęca na bezpośredni dozór pracowników, a ile na inne czynności administracyjno-biurowe (sporządzenie dokumentacji, prace biurowe, planowane zleceń produkcyjnych, ustalanie podziału pracy dla pracowników), ściśle związane ze sprawowanym dozorem i stanowiące jego integralną część. Pamiętać jednak należy, że czym innym jest wykonywanie czynności administracyjno-biurowych ściśle związanych ze sprawowaniem dozoru inżynieryjno-technicznego, a czym innym wykonywanie w ramach zakresu obowiązków również innych czynności, niemających związku z wykonywaniem bezpośredniego dozoru nad procesem produkcji. Wykonywanie takich czynności w ramach zakresu obowiązków na danym stanowisku pracy uniemożliwia sprawowanie dozoru stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a w konsekwencji wyłącza zaliczenie takiego okresu zatrudnienia do pracy w szczególnych warunkach (por. wyrok SN z 24 września 2009 r., II UK 31/09)

Warunkiem zakwalifikowania określonych prac jako prac wymienionych w dziale XIV poz. 24 w wykazie A (kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno – techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie) jest to, aby ubezpieczony bezpośrednio wykonywał czynności dozoru, przy czym prace te muszą być wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie (tj. prace w warunkach szczególnych). Praca określona w dziale XIV poz. 24 wykazu A, nie musi polegać na stałym przebywaniu w szkodliwych warunkach. Istotne jest jednak, by dozór był wykonywany bezpośrednio, tj. by czynności te polegały

na bezpośrednim strzeżeniu prawidłowego toku pracy i bezpieczeństwa podległych pracowników (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2009r., II UK 31/09, LEX nr 559949).

W tych okolicznościach za pracę w warunkach szczególnych może zostać uznany okres zatrudnienia wnioskodawcy w Kombinacie (...): referenta technicznego – od 22 grudnia 1974r. do 31 grudnia 1978r. , starszego referenta technicznego – od 1 stycznia 1979r. do 31 lipca 1981r. , metalurga i specjalisty metalurga – od 1 sierpnia 1981r. do 30 września 1985r. (łącznie okres **8 lat i 5 miesięcy**). Wykonywał on w tym czasie prace polegające na bezpośrednim dozorze inżynieryjno-technicznym na oddziale, na którym wykonywano prace związane z obsługą pieców grzewczych i obróbką cieplną tj. prace ujęte w Wykazie A dziale XIV poz. 24 w zw. z Wykazem A działem III poz. 67 – będącym załącznikiem do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. jednocześnie do tych okresów nie można mu uwzględnić początkowego, 6-miesięcznego okresu stażu. Na stażu bowiem jedynie zapoznawał się z pracami hartowników, czasami pomagał im w pracy.

Zaś z okresu zatrudnienia w (...) jako okres wykonywania pracy cacy w szczególnych warunkach ujętych Wykazie A dziale XIV poz. 24 w zw. z Wykazem A działem III poz. 67 w. w. załącznika do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. – można wnioskodawcy uwzględnić jedynie okres zatrudnienia na stanowisku starszego mistrza obróbki cieplnej tj. od 3 października 1985r. do 30 września 1990r. (**4 lata, 11 miesięcy i 27 dni**). Wykonywał wówczas prace polegające na bezpośrednim dozorze inżynieryjno-technicznym nad pracami pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy obróbce cieplnej przy produkcji elementów metalowych.

Natomiast takiego charakteru nie miała praca jaką wnioskodawca wykonywał w tym zakładzie na stanowisku zastępcy kierownika wydziału (...) i kierownika obróbki cieplnej. Przede wszystkim, co wynika z zeznań świadków W. B., M. K., W. Ł., W. R. oraz dokumentów zawartych w aktach osobowych (szczegółowo wskazanych w części ustaleń faktycznych) a nadto z wyjaśnień samego wnioskodawcy – nie wykonywał on na tych stanowiskach bezpośredniego dozoru nad pracami związanymi z obróbką cieplną metali. Nadzór sprawował pośrednio przez mistrzów, starszych mistrzów i brygadzystów.

Jak wynika z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków oraz z wyjaśnień samego wnioskodawcy, zakres obowiązków wnioskodawcy na tych stanowiskach był bardzo szeroki. Wnioskodawca odpowiedzialny był za całość prac mających na celu utrzymanie prawidłowego funkcjonowania Wydziału obróbki cieplnej. Jego odpowiedzialność miała charakter zarówno organizacyjny, ale także i koordynacyjny oraz koncepcyjny. Zadania wnioskodawcy na tym stanowisku można określić jako zadania nadzoru wyższego szczebla, a nie bezpośredniego nadzoru nad pracownikami produkcyjnymi na hali. Taki nadzór sprawowali bowiem mistrzowie, starsi mistrzowie i brygadziści. Pracy w szczególnych warunkach nie można przy tym wywodzić z samego faktu zlokalizowania pomieszczenia biurowego wnioskodawcy w pobliżu wydziału /oddziału, na którym wykonywane były prace w warunkach szkodliwych dla zdrowia ani częstego przebywania w warunkach pracy samych wykonujących prace w szczególnych warunkach pracowników. Pracami bowiem w szczególnych warunkach są prace ściśle określone w wykazie A i B rozporządzenia z 1983r., a nie jakiegokolwiek prace wykonywane w narażeniu na czynniki szkodliwe dla zdrowia lub samo przebywanie w pobliżu miejsc, gdzie emitowane są tego typu czynniki.

W świetle przedstawionych okoliczności, łączny wymiar okresów w pracy w szczególnych warunkach wnioskodawcy wynosi **13 lat, 4 miesiące i 27 dni** (tj. 8 lat i 5 miesięcy + 4 lata, 11 miesięcy i 27 dni). Wobec wymogu posiadania 15 – letniego okresu takiej pracy wnioskodawca nie spełnia warunków wskazanych w treści przepisu art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Stąd sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego – oddalił jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 9 października 2018r.

Regina Stępień